

BESLUIT VAN DE COMMISSIE**van 23 mei 2017****tot kennisgeving aan de Republiek Liberia van de mogelijkheid dat het land wordt aangemerkt als derde land dat niet meewerkt bij de bestrijding van illegale, ongemelde en ongereguleerde visserij**

(2017/C 169/12)

DE EUROPESE COMMISSIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,

Gezien Verordening (EG) nr. 1005/2008 van de Raad van 29 september 2008 houdende de totstandbrenging van een communautair systeem om illegale, ongemelde en ongereguleerde visserij te voorkomen, tegen te gaan en te beëindigen, tot wijziging van Verordeningen (EEG) nr. 2847/93, (EG) nr. 1936/2001 en (EG) nr. 601/2004 en tot intrekking van Verordeningen (EG) nr. 1093/94 en (EG) nr. 1447/1999⁽¹⁾, en met name artikel 32,

Overwegende hetgeen volgt:

1. INLEIDING

- (1) Bij Verordening (EG) nr. 1005/2008 (hierna „de IOO-verordening” genoemd) is een Uniesysteem vastgesteld om illegale, ongemelde en ongereguleerde visserij (IOO-visserij) te voorkomen, tegen te gaan en te beëindigen.
- (2) Hoofdstuk VI van de IOO-verordening heeft betrekking op de identificatie (ook wel „aanmerking” genoemd) van niet-meewerkende derde landen, de stappen ten aanzien van die landen, de vaststelling van een lijst van die landen, de schrapping van landen van die lijst, de bekendmaking van die lijst en eventuele noodmaatregelen.
- (3) Krachtens artikel 31 van de IOO-verordening moet de Commissie derde landen identificeren die naar haar mening niet meewerken bij de bestrijding van IOO-visserij. Een derde land moet als niet-meewerkend worden aangemerkt indien het zich niet kwijt van de taken die het krachtens internationaal recht als vlaggen-, haven-, kust- of marktstaat moet vervullen om IOO-visserij te voorkomen, tegen te gaan en te beëindigen.
- (4) Vooraleer de Commissie een derde land op grond van artikel 31 van de IOO-verordening als niet-meewerkend derde land aanmerkt, moet zij dat derde land overeenkomstig artikel 32 van die verordening eerst in kennis stellen van de mogelijkheid dat het als niet-meewerkend land wordt aangemerkt. Die kennisgeving is voorlopig. Zij moet worden gebaseerd op de criteria van artikel 31 van de IOO-verordening. Voorts moet de Commissie rekening houden met alle in artikel 32 van die verordening vermelde stappen ten aanzien van de betrokken derde landen. Met name moet de Commissie in de kennisgeving melding maken van de essentiële feiten en overwegingen die aan die aanmerking ten grondslag liggen en van de gelegenheid die aan die landen wordt geboden om haar te antwoorden en het volgende te bezorgen: bewijsmateriaal dat de argumenten voor de aanmerking weerlegt of, indien van toepassing, een actieplan om de situatie te verbeteren en de maatregelen die zijn genomen om de situatie te verhelpen. De Commissie moet de in kennis gestelde derde landen voldoende tijd geven om op de kennisgeving te antwoorden, alsmede een redelijke termijn om de situatie te verhelpen.
- (5) Om derde landen uit hoofde van artikel 31 van de IOO-verordening als niet-meewerkend aan te merken moet worden uitgegaan van de beoordeling van alle in artikel 31, lid 2, van die verordening bedoelde informatie.
- (6) Overeenkomstig artikel 33 van de IOO-verordening moet de Raad een lijst van niet-meewerkende derde landen opstellen. Op die landen zijn onder meer de in artikel 38 van de IOO-verordening vastgestelde maatregelen van toepassing.
- (7) Op grond van artikel 20, lid 1, van de IOO-verordening kunnen vangstcertificaten die zijn gevalideerd door derde landen die vlaggenstaat zijn, slechts worden aanvaard indien de Commissie van die derde landen een kennisgeving heeft ontvangen van de regelingen die zij hebben ingesteld voor de tenuitvoerlegging, de controle en de handhaving van de wet- en regelgeving en instandhoudings- en beheersmaatregelen die hun vissersvaartuigen moeten naleven.
- (8) Overeenkomstig artikel 20, lid 4, van de IOO-verordening moet de Commissie administratief met derde landen samenwerken op gebieden in verband met de uitvoering van die verordening.

⁽¹⁾ PB L 286 van 29.10.2008, blz. 1.

2. PROCEDURE TEN AANZIEN VAN DE REPUBLIEK LIBERIA

- (9) De Republiek Liberia (hierna „Liberia” genoemd) heeft bij de Commissie geen kennisgeving als vlaggenstaat op grond van artikel 20 van de IOO-verordening ingediend.
- (10) De Commissie heeft van 5 februari 2014 tot op heden administratief met de autoriteiten van Liberia samengewerkt in het kader van de in artikel 20, lid 4, van de IOO-verordening bedoelde administratieve samenwerking. Deze samenwerking had betrekking op kwesties in verband met de uitvoering, controle en handhaving door Liberia van wet- en regelgeving en instandhoudings- en beheersmaatregelen. In dit verband werden mondelinge en schriftelijke opmerkingen uitgewisseld en bracht de Commissie van 19 tot en met 23 oktober 2015 een bezoek aan Liberia, waar zij alle informatie heeft opgevraagd en geverifieerd die zij nodig achtte in verband met de maatregelen die Liberia heeft genomen om zijn verplichtingen in de strijd tegen IOO-visserij na te komen.
- (11) Liberia is verdragsluitende partij bij de Internationale Commissie voor de instandhouding van Atlantische tonijnen (ICCAT); samenwerkende niet-verdragsluitende partij bij de Commissie voor de tonijnvisserij in de Indische Oceaan (IOTC), de Visserijcommissie voor het noordoostelijk deel van de Atlantische Oceaan (NEAFC) en de Regionale Organisatie voor het visserijbeheer in het zuidelijke deel van de Stille Oceaan (SPRFMO); en samenwerkend niet-lid van de Commissie voor de visserij in de westelijke en centrale Stille Oceaan (WCPFC) en van de Inter-Amerikaanse Commissie voor tropische tonijn (IATTC). Liberia heeft het Verdrag van de Verenigde Naties inzake het recht van de zee van 1982 (UNCLOS) en de VN-visbestandenovereenkomst (UNFSA) geratificeerd ⁽¹⁾.
- (12) Om te beoordelen of Liberia zijn internationale verplichtingen als vlaggen-, haven-, kust- of marktstaat naleeft die zijn opgenomen in de in overweging 11 bedoelde internationale overeenkomsten en zijn vastgesteld door de betrokken regionale organisaties voor visserijbeheer (ROVB's), heeft de Commissie alle nodige informatie met het oog op deze exercitie opgevraagd, verzameld en geanalyseerd.

3. MOGELIJKHEID DAT LIBERIA WORDT AANGEMERKT ALS NIET-MEEWERKEND DERDE LAND

- (13) De Commissie heeft overeenkomstig artikel 31, lid 3, van de IOO-verordening de taken van Liberia als vlaggen-, haven-, kust- of marktstaat geanalyseerd. Bij die beoordeling heeft de Commissie rekening gehouden met de criteria die zijn opgenomen in artikel 31, leden 4 tot en met 7, van de IOO-verordening.
- 3.1. **Maatregelen die zijn genomen ten aanzien van herhaalde IOO-visserij en IOO-handelsstromen (artikel 31, lid 4, van de IOO-verordening)**
- (14) Het Liberiaanse nationale rechtskader inzake visserij (hierna „de visserijregelgeving van 2010” genoemd) definieert een vissersvaartuig als „elk vaartuig dat wordt gebruikt voor de visserij of voor aanverwante activiteiten”. Tot het toepassingsgebied van de visserijregelgeving van 2010 behoren alle visserijactiviteiten en alle visserijgerelateerde activiteiten in de wateren die onder de jurisdictie van Liberia vallen, alsmede de activiteiten van alle Liberiaanse vaartuigen en personen in om het even welk gebied buiten de jurisdictie van Liberia, voor zover zij niet in strijd zijn met de jurisdictie van een andere staat.
- (15) De Liberiaanse nationale autoriteit die verantwoordelijk is voor de nationale registratie van vaartuigen, overlegt met de visserijautoriteiten over de registratie van nieuwe vissersvaartuigen die in nationale wateren actief zullen zijn. Echter, de instantie die verantwoordelijk is voor het internationale vaartuigregister (de Liberiaanse maritieme autoriteit) ⁽²⁾, raadpleegt de nationale visserijautoriteit ⁽³⁾ niet voordat zij vissersvaartuigen registreert die buiten de exclusieve economische zone (EEZ) van Liberia actief zullen zijn. Daardoor kan geen geconsolideerde lijst van alle onder de vlag van Liberia varende vissersvaartuigen worden opgesteld. Het lijkt erop dat de nationale visserijautoriteit niet beschikt over informatie over Liberiaanse vissersvaartuigen die actief zijn buiten de Liberiaanse EEZ. Aangenomen kan worden dat het vermogen van Liberia om de omvang en de activiteiten van zijn vloot te monitoren, wordt aangetast door het klaarblijkelijke gebrek aan samenwerking tussen de Liberiaanse maritieme autoriteit en de nationale visserijautoriteit, wat het voor illegale exploitanten mogelijk maakt de vlag van Liberia te gebruiken zonder dat dit op afdoende wijze wordt gecontroleerd.
- (16) De Commissie heeft vastgesteld dat er meer dan honderd onder Liberiaanse vlag varende vissersvaartuigen buiten de EEZ van Liberia actief zijn zonder toestemming van de bevoegde Liberiaanse visserijautoriteit. Hoewel de Liberiaanse visserijautoriteit te kennen gaf dat de internationale onder Liberiaanse vlag varende vloot door de Liberiaanse maritieme autoriteit wordt gemonitord, gaf zij toe dat de vissersvaartuigen die buiten de EEZ actief zijn, niet door de visserijautoriteit worden gemonitord, gecontroleerd en bewaakt. Zij melden hun geografische positie niet aan het visserijcontrolecentrum van Liberia en delen geen vangstgegevens of informatie over aanlandingen of overladingen met de visserijautoriteit van Liberia.

⁽¹⁾ <https://treaties.un.org/>

⁽²⁾ Via het Liberiaanse internationale scheeps- en bedrijfsregister („International Ship and Corporate Registry”).

⁽³⁾ Nationaal visserijbureau.

- (17) Op grond van artikel 31, lid 4, onder b), van de IOO-verordening heeft de Commissie de maatregelen onderzocht die Liberia heeft genomen met betrekking tot de toegang van IOO-visserijproducten tot zijn markt.
- (18) Liberiaanse vaartuigen die actief zijn buiten de EEZ van Liberia, worden door de visserijautoriteit van Liberia op geen enkele manier gecontroleerd. Deze vaartuigen rapporteren of verstrekken geen gegevens over hun activiteiten, aanlandingen of overladingen aan de Liberiaanse visserijautoriteit. Daarom is het onwaarschijnlijk dat de traceerbaarheid van de van deze vaartuigen afkomstige vis of visproducten kan worden gewaarborgd.
- (19) De in de overwegingen 15 tot en met 17 beschreven prestatie van Liberia is niet in overeenstemming met artikel 94, leden 1 en 2, van het UNCLOS, waarin is bepaald dat elke staat effectieve jurisdictie en controle moet uitoefenen ten aanzien van de vaartuigen die zijn vlag voeren. Tevens is zij niet in overeenstemming met punt 24 van het internationaal actieplan om illegale, ongemelde en ongereguleerde visserij te voorkomen, tegen te gaan en te beëindigen (IAP-IOO) ⁽¹⁾ van de Voedsel- en Landbouworganisatie van de Verenigde Naties (FAO), waar de verplichting is vastgesteld om alomvattende en doeltreffende controle uit te oefenen op de visserijactiviteiten, en met punt 35 van het IAP-IOO, waarin is bepaald dat een vlaggenstaat, alvorens een vaartuig te registreren, moet waarborgen dat hij zijn verantwoordelijkheid kan nemen om ervoor te zorgen dat dat vaartuig geen IOO-visserij bedrijft. Voorts is zij in strijd met punt 36 van het IAP-IOO, waarin is bepaald dat vlaggenstaten vaartuigen met een voorgeschiedenis van niet-naleving niet onder hun vlag mogen laten varen, en met punt 42 van het IAP-IOO, waarin is bepaald dat elke staat een scheepsregister moet bijhouden met de namen en de bijzonderheden van alle schepen die zijn vlag voeren. Zij voldoet evenmin aan punt 71 van het IAP-IOO, waarin staten wordt aangeraden stappen te ondernemen om de transparantie van hun markten te verbeteren teneinde de traceerbaarheid van vis of visproducten te waarborgen. Evenzeer druist zij in tegen artikel 11 van de FAO-gedragscode voor een verantwoorde visserij, waarin goede praktijken voor activiteiten na de vangst en voor verantwoorde internationale handel zijn vastgesteld.
- (20) Gezien de in dit deel aangevoerde overwegingen, alle door de Commissie verzamelde feitelijke gegevens en alle door Liberia afgelegde verklaringen, kan op grond van artikel 31, lid 3, en lid 4, onder a) en b), van de IOO-verordening worden gesteld dat Liberia zich niet heeft gekweten van de taken die het krachtens internationaal recht als vlaggen-, haven-, kust- en marktstaat dient te vervullen ten aanzien van IOO-vaartuigen en IOO-visserij die wordt bedreven of ondersteund door vaartuigen die zijn vlag voeren of door zijn onderdanen, en dat Liberia niet heeft verhinderd dat van IOO-visserij afkomstige visserijproducten toegang krijgen tot zijn markt.

3.2. Niet-naleving van de verplichting tot samenwerking en handhaving (artikel 31, lid 5, van de IOO-verordening)

- (21) Hoewel de visserijautoriteit van Liberia over het algemeen bereid was tot samenwerking met de Commissie, antwoordde op verzoeken om informatie en feedback gaf, was haar capaciteit om op bepaalde verzoeken te antwoorden beperkt door de status van het internationale vaartuigregister en het gebrek aan samenwerking tussen de Liberiaanse maritieme autoriteit en de nationale visserijautoriteit, zoals beschreven in punt 3.1.
- (22) Liberia is een belangrijke vlaggenstaat, die het tweede grootste internationale register ter wereld houdt en vaartuigen uit derde landen zonder rechtstreekse band met het land aantrekt. Zoals is uiteengezet in overweging 16, opereren deze vaartuigen buiten de EEZ van Liberia, op volle zee en in de wateren van derde landen. Liberia is ook lid van of partij bij zes ROVB's en werkt op subregionaal niveau samen met andere landen via de Visserijcommissie voor het centraal-westelijke deel van de Golf van Guinee (FCWC). De Commissie heeft echter geconstateerd dat de Liberiaanse visserijautoriteit niet lijkt samen te werken met derde landen of daartoe niet in staat is in alle regio's waar Liberiaanse vissersvaartuigen actief zijn, behalve in het oostelijke deel van de Atlantische Oceaan. Dit klaarblijkelijke gebrek aan samenwerking blijft bestaan, ondanks het feit dat Liberia lid is van of partij is bij zes ROVB's. Het houdt mogelijk verband met het feit dat de Liberiaanse visserijautoriteit blijkbaar geen informatie heeft over onder de vlag van Liberia varende vaartuigen die actief zijn buiten de nationale EEZ en buiten het bevoegdheidsgebied van de Internationale Commissie voor de instandhouding van Atlantische tonijnen, door een gebrek aan interne administratieve coördinatie met betrekking tot de vaartuigen die zijn geregistreerd door de Liberiaanse maritieme autoriteit.
- (23) De visserijregelgeving van 2010 is verouderd en moet worden herzien om consistentie tussen het nationale recht en de toepasselijke internationale en regionale regels te waarborgen. De in de visserijregelgeving van 2010 opgenomen definitie van visserijactiviteiten omvat het opsporen, vangen, meenemen en oogsten van vis, alsook elke activiteit ter ondersteuning of ter voorbereiding van deze activiteiten, onder meer door luchtvaartuigen. De definitie van vissersvaartuigen omvat vaartuigen die visserijgerelateerde activiteiten verrichten. Visserijgerelateerde activiteiten omvatten overlading, opslag, verwerking, vervoer, en het bijtanken en bevoorraden van vissersvaartuigen. Het sanctiestelsel is ingedeeld op basis van de ernst van de strafbare feiten, die tot uiting komt in de hoogte van de boete voor de verschillende soorten overtredingen, en er kunnen afschrikkende en evenredige sancties worden opgelegd, in overeenstemming met internationale verplichtingen. Deze teksten bevatten echter geen specifieke definitie van IOO-visserijactiviteiten of van ernstige inbreuken die in overeenstemming is met het internationale recht.

⁽¹⁾ Internationaal actieplan om illegale, ongemelde en ongereguleerde visserij te voorkomen, tegen te gaan en te beëindigen, Voedsel- en Landbouworganisatie van de Verenigde Naties, 2001.

- (24) Het Liberiaanse nationaal visserijbureau beheert een visserijcontrolecentrum (VCC) om te voldoen aan de verplichtingen op het gebied van monitoring, controle en bewaking van de visserij. Het VCC is uitgerust om monitoring-, controle- en bewakingstaken te vervullen. De monitoring door het VCC heeft echter slechts betrekking op vaartuigen die in de nationale EEZ mogen vissen, en niet op onder Liberiaanse vlag varende vaartuigen die actief zijn in open zee of in de wateren van derde landen. Bovendien lijken de beperkte middelen, met name voor bewaking vanuit de lucht, als gevolg te hebben dat bepaalde monitoring-, controle- en bewakingstaken slechts in beperkte mate worden uitgevoerd. In die omstandigheden is het voor Liberia moeilijk om te zorgen voor een doeltreffend en omvattend systeem voor de monitoring, controle en bewaking van de vissersvaartuigen die zijn vlag voeren. Liberia lijkt dan ook onvoldoende middelen te hebben of uit te trekken voor de strijd tegen IOO-visserij.
- (25) Het rechtskader en de handhavingsmaatregelen van Liberia lijken niet te voldoen aan de basisvereisten van de artikelen 61, 62, 117, 118 en 119 van het UNCLOS. Uit de in de overwegingen 20 tot en met 23 beschreven feiten blijkt dat Liberia niet voldoet aan artikel 94 van het UNCLOS, waarin is voorgeschreven dat een vlaggenstaat krachtens zijn interne recht jurisdictie moet uitoefenen ten aanzien van elk onder zijn vlag varende vaartuig en ten aanzien van de kapitein, de officieren en de bemanning van dat vaartuig, en dat Liberia inbreuk maakt op artikel 18, lid 3, van de UNFSA, waarin is bepaald welke maatregelen een staat moet nemen ten aanzien van onder zijn vlag varende vaartuigen. Liberia lijkt ook geen rekening te houden met de aanbevelingen in punt 24 van het IAP-IOO, waarin aan vlaggenstaten wordt aanbevolen te zorgen voor omvattende en doeltreffende monitoring, controle en bewaking van de visserij, vanaf de vangst, via de plaats van aanlanding, tot de eindbestemming, en zulks onder meer door gebruik te maken van een VMS-systeem aan boord van de vissersvaartuigen overeenkomstig de ter zake geldende nationale, regionale en internationale normen.
- (26) Gezien de in dit deel vermelde overwegingen, alle door de Commissie verzamelde feitelijke gegevens en alle door Liberia afgelegde verklaringen, kan op grond van artikel 31, leden 3 en 5, van de IOO-verordening worden gesteld dat Liberia zich niet heeft gekweten van de taken die het krachtens internationaal recht dient te vervullen op het gebied van samenwerking en handhaving.
- 3.3. Niet-naleving van de verplichting tot tenuitvoerlegging van internationale regelgeving (artikel 31, lid 6, van de IOO-verordening)**
- (27) De Commissie heeft een analyse gemaakt van alle door haar als relevant beschouwde informatie over de status van Liberia als verdragsluitende partij bij UNCLOS, UNFSA en ICCAT; als samenwerkend niet-verdragsluitend lid van NEAFC, SPRFMO en IOTC; en als samenwerkend niet-lid van WCPFC en IATCC.
- (28) Liberia werd tussen 2014 en 2016 samenwerkende partij of samenwerkende niet-verdragsluitende partij bij of samenwerkend niet-lid van zes ROVB's⁽¹⁾. Tijdens het evaluatiebezoek aan Monrovia van 19 tot 23 oktober 2015 is echter gebleken dat de aansluiting bij al die ROVB's — behalve de ICCAT — was gebeurd op initiatief van de Liberiaanse maritieme autoriteit, die de nationale visserijautoriteit daarover niet had geraadpleegd. De aansluiting bij de ICCAT gebeurde via de nationale visserijautoriteit. Door deze situatie dreigt Liberia niet volledig aan zijn verplichtingen ten aanzien van elke ROVB te kunnen voldoen, en heeft het zijn verslag te laat (ICCAT) of niet (SPRFMO) ingediend, wat in strijd is met zijn verplichtingen in het kader van die ROVB's.
- (29) Liberia heeft twee internationale rechtsinstrumenten in verband met visserijbeheer geratificeerd: UNCLOS en UNFSA. De prestaties van Liberia bij de tenuitvoerlegging van internationale instrumenten stroken niet met de aanbevelingen in punt 11 van het IAP-IOO, waarin staten wordt aangeraden om, met voorrang, niet alleen het UNCLOS en de UNFSA te ratificeren, te aanvaarden of ertoe toe te treden, maar ook de FAO-overeenkomst om te bevorderen dat vissersvaartuigen op de volle zee de internationale maatregelen voor instandhouding en beheer van de visbestanden naleven. Ook zijn zij in strijd met punt 14 van het IAP-IOO, waarin staat dat de staten de gedragscode en de bijbehorende internationale actieplannen volledig en doeltreffend ten uitvoer moeten leggen.
- (30) Liberia heeft de FAO-overeenkomst inzake havenstaatmaatregelen van 2009 niet geratificeerd. Hoewel momenteel maar weinig visserijproducten rechtstreeks in Liberia worden aangeland, vinden toch aanlandingen plaats en is Liberia bezig met de ontwikkeling van aanlandingsfaciliteiten in het kader van een internationaal project. In die omstandigheden zal Liberia in staat moeten zijn zijn verplichtingen als havenstaat te vervullen.

⁽¹⁾ Verdragsluitende partij bij ICCAT; samenwerkende niet-verdragsluitende partij bij NEAFC, SPRFMO en IOTC; en samenwerkend niet-lid van WCPFC en IATCC. Hoewel Liberia geen lid of samenwerkend niet-lid is van de CCSBT, mogen 18 vaartuigen in het kader van die ROVB actief zijn.

- (31) In strijd met de aanbevelingen in de punten 25, 26 en 27 van het IAP-IOO heeft Liberia geen nationaal actieplan tegen IOO-visserij opgesteld.
- (32) Bovendien hebben de Liberiaanse autoriteiten tijdens de evaluatievergadering van 24 maart 2015 aan de Commissie uitgelegd dat het beheer van het internationale register van Liberia wordt verricht door een particuliere onderneming die buiten Liberia is gevestigd. Tijdens deze vergadering en de daaropvolgende uitwisselingen heeft Liberia niet kunnen duidelijk maken hoe het ervoor zorgt dat onder zijn vlag varende vissersvaartuigen een echte band met het land hebben. Dit is in strijd met artikel 91 van het UNCLOS, waarin is bepaald dat er tussen de vlaggenstaat en zijn vaartuigen een echte band moet bestaan.
- (33) Gezien de in dit deel aangevoerde overwegingen, alle door de Commissie verzamelde feitelijke gegevens en alle door het land afgelegde verklaringen, kan op grond van artikel 31, leden 3 en 6, van de IOO-verordening worden vastgesteld dat Liberia zich niet heeft gekweten van de taken die het krachtens internationaal recht dient te vervullen op het gebied van internationale voorschriften en regelingen en instandhoudings- en beheersmaatregelen.

3.4. Specifieke beperkingen van ontwikkelingslanden (artikel 31, lid 7, van de IOO-verordening)

- (34) Volgens de index voor menselijke ontwikkeling van de Verenigde Naties (UNHDI) ⁽¹⁾ werd Liberia in 2015 beschouwd als een land met een lage menselijke ontwikkeling (177e op 188 landen).
- (35) Hoewel specifieke capaciteitsbeperkingen kunnen bestaan op het gebied van monitoring, controle en bewaking, kunnen de specifieke beperkingen waarmee Liberia door zijn ontwikkelingsniveau te maken heeft, niet worden aangevoerd als reden voor alle in de vorige delen geïdentificeerde tekortkomingen. Dit geldt in het bijzonder voor het gebrek aan interne coördinatie ten aanzien van de registratie van vissersvaartuigen in het internationale register van Liberia en het gebrek aan geconsolideerde informatie over de identiteit van die vaartuigen, met de daaruit voortvloeiende onmogelijkheid om doeltreffende controles uit te voeren.
- (36) De geconstateerde tekortkomingen lijken voornamelijk te wijten aan een administratief kader dat ontoereikend is om te waarborgen dat Liberia zijn taken als vlaggen-, kust-, haven- en marktstaat doelmatig vervult. Liberia heeft steun ontvangen in het kader van regionale initiatieven die erop gericht zijn de governance en de bestrijding van IOO-visserij te versterken, onder meer door betere monitoring, controle en bewaking, en heeft eveneens sectorale steun ontvangen in het kader van de met de Europese Unie gesloten partnerschapsovereenkomst inzake duurzame visserij. Voorts heeft het land via de missie van de Verenigde Naties in Liberia steun ontvangen voor bewaking vanuit de lucht. Door de afbouw van die missie is die steun echter beëindigd en er is geen nationale steun in de plaats gekomen om de monitoring-, controle- en bewakingsactiviteiten voort te zetten, waardoor Liberia wordt verhinderd die activiteiten doeltreffend uit te voeren.
- (37) Gezien de in dit deel aangevoerde overwegingen, alle door de Commissie verzamelde feitelijke gegevens en de door Liberia afgelegde verklaringen kan op grond van artikel 31, lid 7, van de IOO-verordening worden gesteld dat het ontwikkelingsniveau van het land een remmende factor zou kunnen zijn voor de ontwikkelingsstatus en de algemene prestaties van het land op het gebied van visserijbeheer. Gezien de aard van de geconstateerde tekortkomingen kan het ontwikkelingsniveau van Liberia evenwel niet geheel en al worden aangevoerd als excuus of rechtvaardiging voor de algehele prestaties van het land als vlaggen-, haven-, kust- of marktstaat op het gebied van visserij en voor de ontoereikendheid van de door Liberia genomen maatregelen om IOO-visserij te voorkomen, tegen te gaan en te beëindigen.

4. CONCLUSIE OVER DE MOGELIJKE AANMERKING ALS NIET-MEEWERKEND DERDE LAND

- (38) Gezien de hier getrokken conclusies over het feit dat Liberia zich niet heeft gekweten van de taken die het krachtens internationaal recht als vlaggen-, haven-, kust- of marktstaat dient te vervullen en geen maatregelen heeft genomen om IOO-visserij te voorkomen, tegen te gaan en te beëindigen, moet aan dit land overeenkomstig artikel 32 van de IOO-verordening kennis worden gegeven van de mogelijkheid dat het door de Commissie wordt aangemerkt als derde land dat niet meewerkt bij de bestrijding van IOO-visserij.
- (39) Tevens dient de Commissie ten aanzien van Liberia alle in artikel 32 van de IOO-verordening vastgestelde stappen te ondernemen. Met het oog op een deugdelijk beheer dient een termijn te worden vastgesteld waarbinnen Liberia schriftelijk op de kennisgeving kan reageren en de situatie kan corrigeren.
- (40) De kennisgeving aan Liberia van de mogelijkheid dat het wordt aangemerkt als land dat de Commissie voor de toepassing van dit besluit als niet-meewerkend derde land beschouwt, sluit niet uit, en brengt evenmin automatisch met zich mee, dat de Commissie of de Raad later stappen onderneemt om dit land als niet-meewerkend derde land aan te merken en op de lijst van niet-meewerkende derde landen te plaatsen,

⁽¹⁾ Bron: http://hdr.undp.org/sites/default/files/2015_human_development_report_1.pdf

HEEFT HET VOLGENDE BESLUIT VASTGESTELD:

Enig artikel

Liberia wordt in kennis gesteld van de mogelijkheid dat het door de Commissie wordt aangemerkt als derde land dat niet meewerkt bij de bestrijding van illegale, ongemelde en ongereguleerde visserij.

Gedaan te Brussel, 23 mei 2017.

Voor de Commissie

Karmenu VELLA

Lid van de Commissie
